

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8235** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Н. Я., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], жк Д. 2, [жилищен адрес], чрез адв. Г. Я. Решение № 2155-21-175/08.07.2021 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, както и потвърденото с него Разпореждане 950305/33/07.05.2021 г на длъжностно лице по пенсионното осигуряване. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява адв. Г. Я., който моли съда да я уважи по изложените в нея съображения. Претендира разности в хипотезата на чл.38 от ЗАдв.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ С. град, редовно призован се представлява от юриск.Б. и моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно призована не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната праписка се установява, че М. Н. Я. е получавала наследствена пенсия за ИОЗ, която е прекратена на 26.06.2019г, поради дипломирането ѝ в СУ Св.К. О. По заявление № 3006-21-65/10.01.2020г на М. Я. и във връзка с представено уверение за продължаване на образованието ѝ с разпореждане от 30.01.2020г наследствената пенсия за ИОЗ на лицето е възстановена, считано от 17.09.2019г/ стр.107/. Към заявлението/ стр.96 и 97/ е представено копие на уверение от Градския Университет на Л., което удостоверява, че М. Я. е регистрирана като студент редовно обучение и е започнала същото на 17.09.2019г по магистърска програма Здравна психология, като се очаква да завърши на 30.09.2020г. В уверението е посочен студентския ѝ номер, а същото е издадено от помощник директора Академични дейности-Е. Б. На 20.02.2020г между длъжностното лице по ПО и М. Я. започнала кореспонденция/ стр.101/, с която на адреса на оспорващата в жк Д., [жилищен адрес] са връчвани разпореждания във връзка с заявлението № 3006-21-65/10.01.2020г, с което органът изисквал представяне на оригинално уверение от Градския Университет на Л., като е посочено, че в рамките на 1 месец от съобщението при непредставяне на документи за отстраняване на нередовностите длъжностното лице ще се произнесе по същество по наличните редовни документи. В последствие Я./ която, считано от 30.01.2020г въз основа на представеното със заявлението от 10.01.2020г уверение получава наследствена пенсия за ИОЗ/ представила уверение от 26.03.2020г от същия университет със идентично съдържание и автор, уверение от 16.09.2020г, в което е посочено, че магистърската програма ще завърши на 18.01.2021г, подписано отново от същия автор и с посочване на студентския номер на лицето. След това на 20.10.2020г отново от Я. е изискано представянето на оригинален документ с печат на учебното заведение и подпис на издателя му или електронен документ, изпратен от учебното заведение с КЕП или електронно генериран документ, за който учебното заведение е предоставило възможност за верификация на неговата интернет страница. Посочено е, че непредставянето на тези документи ще послужи като основание по чл.96 ал.1 т.4 от КСО за издаване на разпореждане за прекратяване на пенсията. Със заявление подадено по електронен път на 11.01.2021г- стр.114, Я. представила оригинален електронно генериран документ с печат и електронен подпис на издател, видно от който същата продължавала образованието си в Градския Университет на Л. до 18.01.2021г. Отново идентични указания са изпратени на Я. с писмо от 14.01.2021г. С ново уверение от университета- стр.119 Я. предоставила данни, че обучението ѝ е продължено до 31.05.2021г, като уверението отново е подписано от същото длъжностно лице и е посочен началния момент на магистърската програма. Органите по осигуряването преценили, че това не е оригинален документ по смисъла на чл.34 от НПОС, като отново я предупредели за възможността по чл.96 ал.1 т.4 от КСО за прекратяване на пенсията. Тъй като на обратната разписка пощенския служител посочил, че лицето се е преместило, органът по осигуряването решил да постави съобщение по река на чл.10 ал.8 вр.чл.1 ал.7 от НПОС на съответното табло за съобщения в НОИ. Въз основа на това съобщение с разпореждане № 95030533/07.05.2021г длъжностното лице по ПО разпоредило на осн. Чл.96 ал.1 т.4 от КСО вр. чл.1 т.5 от НПОС прекратяването на наследствената пенсия за инвалидност поради общо заболяване на М. Я., считано от 01.10.2020г. Няма данни кога е връчено това разпореждане, като с жалба от 28.06.2021г Я. го оспорила пред Директора на ТП на НОИ С. град.

С решение на Директора на ТП на НОИ № 2155-21-175/08,07,2021год жалбата е отхвърлена.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 26,07,2021год.Жалбата е подадена на 09.08.2021 г. чрез пощенски оператор- стр.143, т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В рамките на съдебното производство като доказателство бе представено оригинал на диплома в надлежно заверен превод от Г. У. Л. ,с което се удостоверява,че М. Я. е получила магистърска степен по здравна психология със заслуги на 13.07.2021г.Макар същото писмено доказателство да е ново,и да не е обхванато от разпоредбата на чл.35-36 от АПК,то значението му за изхода на спора е голямо с оглед на представените преди това от оспорващата писмени доказателства от същия университет.

Правният спор в настоящият случай се състои в това дали Я. е представила оригинален документ ,изходящ от учебното заведение с печат на учебното заведение и подпис на издателя му или електронен документ,изпратен от учебното заведение с КЕП или електронно генериран документ,за който учебното заведение е предоставило възможност за верификация на неговата интернет страница по смисъла на чл.34 ал.1 т.3 б.б от НПОС или представените от нея уверения,в които се съдържат посочените по горе реквизити не са оригинални документи.От представените по преписката заверени копия,които по нищо не се различават като реквизити по между си се установява,че органът е приел идентично на представените през месеците март и октомври 2020г,както и на това от януари 2021г уверения,документ изходящ през месец януари 2020г от Г. университет Л. и удостоверяващ,че Я. е продължила образованието си по магистърска програма Здравна психология този университет.Този документ е послужил за издаването на разпореждането от 30.01.2020г,с което е възобновено изплащането на наследствената пенсия за периода 17.09.2019-30.09.2020г.Очевидно е ,че представянето на уверението е послужило за позитивно произнасяне за оспорващата с оглед нейния образователен статус на продължаваща обучението си студентка.Веднага след това административният орган на 20.02.2020г е започнал да изисква документ в оригинал или електронно подписан документ съгласно чл.34 от НПОС,като е посочвал,че същите са необходими за произнасянето по същество на заявлението за пенсия,въпреки че налично разпореждане за отпускаето ѝ от 30.01.2020г е било налице.След като оспорващата е представяла идентични документи като реквизити,подписи на издалите ги лица,специалност,студетски номер,университет и разлика единствено в продължителността на обучението,което е и нормално с оглед на настъпилата след март 2020г пандемия и ограниченията при предвижване от и до Великобритания и изискванията за минимално присъствие от 21 часа седмично по магистърската програма,то същите съпоставени с приетото в съдебното производство като

доказателство надлежно преведена диплома за завършена магистърска степен Здравен мениджмънт, доказват, че в периода септември 2019- юли 2021г Я. е била учаща се в този университет ,то и общите принципи на административния процес сходните случаи да се третират по еднакъв начин/ чл.6 от АПК/ изисква последващите представени от Я. уверения, едно от които със заявление подадено по електронен път на 11.01.2021г- стр.114, Я. представила оригинален електронно генериран документ с печат и електронен подпис на издател, видно от който същата продължавала образованието си в Градския Университет на Л. до 18.01.2021г. Т.е поне това уверение от университета, което не се различават от предходните, отговаря на критериите по чл.34 от НПОС. Всъщност след като веднъж са приели за редовен издадения от този университет документ, с посочен издател, и телефон и емейл за връзка, а също така и готовност за съдействие в случай на нужда, то административният орган ,ако е счел, че въпросното уверение не отговаря на изискванията на чл.34 от НПОС не е следвало да отпуска наследствена пенсия на лицето, а вместо това 20 дни след отпускането ѝ да започнат да търсят начини за нейното прекратяване. Доколкото разпореждането от 30.01.2020г е стабилен административен акт и същото е обвързвало органа, тъй като в него не е посочен краен срок за отпускането ѝ, то и последващото разпореждане за прекратяване на пенсията на основание непредставянето на оригинален документ, или електронно подписан документ е незаконосъобразен административен акт, който като е бил потвърден от горестоящия административен орган е допуснал нарушение на материалния закон, поради което и следва да се отмени.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед на изложеното, ответникът е издал административен акт, който не съответства на закона и на неговата цел и следва да бъде отменен като преписката по издаване на акта да се върне на органа по осигуряването за издаване на нов акт, съответен на указанията дадени за тълкуване на закона в настоящето производство.

С оглед изхода на спора, ще следва органът да понесе отговорността и за разноски, които съгласно представения списък са в размер на 350 лв, за която сума и органът следва да бъде осъден да я заплати на процесуалния представител на жалбоподателя на осн. Чл.38 от ЗАДв.

Ръководен от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Н. Я., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], жк Д. 2, [жилищен адрес] , чрез адв. Г. Я. Решение № 2155-21-175/08.07.2021 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, както и потвърденото с него Разпореждане 950305/33/07.05.2021г на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

ВРЪЩА преписката на административния орган- длъжностно лице по пенсионното осигуряване за издаване на акт съобразно тълкуването на закона, дадено в настоящето производство.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. град да заплати на адв. Г. Н. Я. по реда на чл.38 от ЗАДв представляващ жалбоподателя М. Н. Я. разноски в размер на 350 лв за производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок

от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: